

Resurrection Life of Jesus Church

UNDERVISNINGSSERIE OM PROFETEN DANIEL

RLJ-1068-S

JOHN S. TORELL

11 FEBRUARI 2007

DEL 11B: DEN SLUTLIGA VISIONEN

VI AVSLÖJAR DE DISPENSIONALISTISKA LÄRARNAS LÖGNER

William Miller, sjundedagsadventisternas grundare, Charles Taze Russell, grundaren av Jehovas Vittnen, John Darby, grundaren av Plymouthbröderna och Cyrus Schofield, som utvecklade dispensationaliströrelsen, har samtliga använt Daniels bok för att styrka sin förkunnelse av profetian. Det faktum att de var helt och hållet okunniga i historia hindrade dem inte från att konstruera och föra vidare sina falska doktriner till allmänheten. Den allra värsta av alla dessa "profetia-uttolkare" i USA idag, är Harold Camping på Family Radio, som utan att blinka kastar ur sig en profetisk lögn eller två.

DANIEL 11:21

När Seleucus IV mördades var han broder Antiokus IV i Rom. Genom att smickra och muta vissa ämbetsmän, övertygade Antiokus IV romarna (som vid detta laget styrde över Syrien) att han borde bli Syriens näste konung. Genom detta förfarande tog han makten där, fast den egentligen skulle ha tillfallit Seleucus IVs son. Det var med god hjälp av kung Eumenes II av Pergamene (som styrde från 197-159 f. Kr.), vilken var lierad med Rom, som Antiokus IV kunde gripa makten. Han härskade från 175-163 f. Kr.

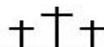
VERS 22

Vid denna tid var Ptolemis VI Philometor Egyptens härskare; hans styre varade från 180-145 f. Kr. Han var son till Ptolemis V och Kleopatra, vilket gjorde honom arvprins i förbundet mellan Syrien och Egypten. Han var även Antiokus IV:s nevö, eftersom hans moder Kleopatra var syster till Antiokus IV.

År 170 f. Kr., förklarade hans regering krig mot Antiokus IV och översvämmade Syrien med Egyptens arméstyrkor. Båda kungarna vädjade till Rom om hjälp, men Rom var just då upptaget med ett krig med Macedonien och gjorde ingenting. De egyptiska armeerna var inte starka nog och Antiokus IV kunde göra offensiv och invadera Egypten och belägra staden Alexandria. Sedan den syriske kungen brutit ner den militära makten hos sin forna fredliga allierade, vände han tillbaka till Syrien.

VERSERNA 23-25

Antiokus IV lämnade kvar Ptolemis VI att styra Egypten som en vasallkung. Men när Antiokus hade lämnat Egypten, bildade Ptolemis VI tillsammans med sin syster Kleopatra II och brodern Ptolemis VII en allians mot Antiokus IV.

8341 Fair Oaks Blvd, Suite B, Carmichael, CA 95608

Mailing Address: P.O. Box 166 Sheridan, CA 95681

Phone: (916) 944-3724 • Toll Free: (888) 708-3232 • Fax: (530) 633-2918 • www.eaac.org

Konspiratörerna begärde Roms hjälp mot Syrien. När Antiokus IV fick vetskap om detta, blev han ursinnig och grep makten över Cypern år 168 f. Kr. Sedan invaderade han Egypten igen med sin armé och började förstöra infrastrukturen där, både byggnader och åkerjord. Det kunde han inte fortsätta med, ty den romerska regeringen beordrade att Antiokus IV skulle lämna Egypten och tvingade honom att lämna tillbaka Cypern. Men innan han lämnade Egypten, lyckades han hitta och tillfångata Ptolemais VI och ta med honom till Syrien.

VERSERNA 26-27

Många egyptier gjorde sedan hans broder Ptolemais VII till ny kung för att kunna stå emot syrierna. Men det fanns förrädare i Egypten som verkade för syrierna. Antiokus IV vände än en gång tillbaka till Egypten med sin armé för att övervinna den nya kungen. Antiokus IV hade tagit med sig Ptolemais VI och gjorde honom till vasallkung för att motarbeta Egyptens nya kung, men det slog tillbaka på Antiokus IV själv, när de två bröderna gjorde gemensam sak och vädjade till Rom om hjälp. Fast Antiokus IV och Ptolemais VI tycktes vara vänner, försökte de båda skada varandra, så de lyckades aldrig avsluta kriget mellan de två staterna.

VERS 28

På sin väg tillbaka till Syrien stannade Antiokus IV och hans armé i Jerusalem och plundrade templet.

VERSERNA 29-30

Ett tag efter att han återvänt från Egypten fick Antiokus IV reda på att Egypten hade gjort uppror mot honom. Sent år 168 f. Kr. påbörjade han sin fjärde expedition till Egypten. När han befann sig ca 25 mil från Alexandria (dåtida huvudstaden i Egypten), möttes han av en romersk arméavdelning som hade sänts dit med skepp för att bistå egypterna. Roms ambassadör i Egypten, Gajus Popillius Laenas, vilken i det förflutna varit en av Antiokus IV:s vänner, var dock fientligt sinnad och läste upp den skrivelse som senaten i Rom hade utfärdat. Denna krävde att Antiokus IV gav tillbaka det territorium som landet hade skaffat sig i Egypten, jämte ön Cypern. Antiokus blev överraskad och bad om betänketid. Popillius ritade en cirkel i sanden runt Antiokus och sade att innan han lämnade cirkeln måste han svara. Han visste att han inte kunde kämpa mot Rom, så han gick med på skrivelsen och tog med sig sina arméstyrkor tillbaka till Syrien. Detta var början till både Syriens och Egyptens fall, vilka senare blev romerska provinser.

VERSERNA 31-35

□ Här kommer ett utdrag från Encyclopedia Britannica 2007: Med Antiokus helleniseringspolitik kom han att stå i konflikt med de rika orientaliska tempelorganisationerna, och särskilt de judiska. Sedan Antiokus III:s regering över judarna hade dessa åtnjutit en långtgående autonomi under sin överstepräst.

De var uppdelade i två partier, de ortodoxa hasiderna (De Fromma) och ett reformparti som föredrog hellenismen. Av ekonomiska skäl stödde Antiokus reformpartiet och i gengäld för en betydlig summa tillät han översteprästen, Jason, att bygga ett gymnasium i Jerusalem och att introducera det grekiska sättet att utbilda unga människor. År 172, för ett ännu högre pris, utnämnde han Menelaus istället för Jason. År 169 medan Antiokus bedrev sin kampanj i Egypten—med undantag av citadellet—passade man på att mörda många anhängare till hans rival Menelaus. När Antiokus återvände från Egypten år 167 tog han Jerusalem med storm och förstärkte dess hellenisering. Staden förverkade sina privilegier och försågs med en permanent garnison av syriska soldater.

- ❑ Medan Antiokus IV missmodigt marscherade tillbaka till Syrien, stannade han återigen till i Jerusalem. Rasande över det judiska upproret mot hans egen marionettregim i Jerusalem, släppte han ut sin armé som fick plundra och förstöra staden. Antiokus gick själv in i templet och vanhelgade det genom att offra grisar.
- ❑ Antiokus hade knappt kommit hem förrän han stiftade en lag som förbjöd judarna att tillbedja Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. De blev istället uppmanade att tillbedja Zeus. En staty av Jupiter sattes upp i templet i Jerusalem, men statyn såg mer ut som Antiokus själv.
- ❑ Den värsta styggelsen för judarna var att man offrade svin. En hellenisering av judarna beordrades och många av dem kompromissade. Grekiska bad, festivaler, spel och klädedräkter introducerades vid avgudadyrkandet.
- ❑ Några av judafolket höll fast vid Gamla Testamentets läror och valde döden hellre än att delta i avgudadyrkan. Det har alltid funnits en handfull som är trogna mot Gud och som inte Satan kunnat använda i sina onda planer.
- ❑ Antiokus IV gav sig själv efternamnet Epifanes, "den synlige guden." Han själv och Jupiter skulle anses som identiska. En politisk manipulation som judarna föreslog Antiokus, var en plan för att helleniseringsprocessen bland judarna i Palestina skulle gå snabbare. Antiokus var mycket nöjd med planen, vari ingick att man skulle avsätta översteprästen Onias III och ersätta honom med sin helleniserade bror, Jason. I gengäld skulle Antiokus ge Jerusalem en grekisk konstitution och rätten till att mynta pengar.

VERS 36

- ❑ Planen utfördes och det helleniserade livet i Jerusalem tog sin början med att man tog lätt på både religionen och moralen. Det framkom att Jason inte blivit nog helleniserad så han blev tvungen att fly. Syrierna utnämnde då Menelaus till kung som inte ens var medlem av den prästerliga familjen. De skriftlärde och andra hängivna judar gjorde motstånd, och detta retade Antiokus. Han sände då en avdelning av den syriska armén till Jerusalem och många blev dödade, andra flydde upp i bergen. Bara välrenommerade hellenister fanns kvar.

- ❑ Medan den syriska armén började nå ut på landet med avgudadyrkan, valde tusentals judar att dö för svärdet hellre än att kompromissa. I den lilla staden Modin ingrep Gud för att få slut på förstörelsen av Abrahams tro. Det var här som prästfamiljen Hasmonaim bodde och Mattatias var familjens överhuvud. Han hade fem söner: Simon, Elieser, Juda, Johanan och Jonatan. När den syriska avdelningen kom och krävde jupiterdyrkan, ledde Mattatias angreppet som dödade hela den syriska truppstyrkan. Medan Mattatias ledde angreppet ropade han *“De som dyrkar Gud, kom med mig!”*
- ❑ När Mattatias dog ett år senare, besegrade hans son Juda slutligen syrierna och intog staden Jerusalem 164 f. Kr. Efter en tid av fred bröt nya strider ut. Juda dödades, och varje broder blev sedan ledare, tills alla fem bröderna var döda. Men slutresultatet blev dock att Palestina förblev politiskt oberoende av Syrien, och den hasmoeiska dynastin var införd.
- ❑ Antiokus IV dog år 163 f. Kr.
- ❑ Detta är ett utdrag ur Encyclopedia Britannica 2007: Hasmoneiska dynastin i det gamla Judeen, Mackabeernas ättlingar (q.v.) och familj. Namnet kommer (enligt Josefus, i *The Antiquities of the Jews*) från deras anfader/föregångare Hasmoneus (Hasmon), eller Asamoniaios. 143 (eller 142) f. Kr. Simon Mackabeus, son till Mattatias (och bror till Judas Mackabeus), efterträdde sin bror Jonatan som ledare av den mackabeiska revolten mot den seleucidiska dynastin. Blev snart oberoende av seleuciderna som överstepräst, härskare och ärkefader av Judeen; ämbetena ärvdes, och Simon blev därigenom den förste av den hasmoneiska dynastin. Han efterträddes sedermera av sin son John Hyrkanus I, Aristobulus I, Alexander Janneus och sin änka Salome Alexandra, Aristobulus II, John Hyrcanus II, och den siste hasmonéen, Antigonus, som avsattes och avrättades av romarna under Marcus Antonius.

FÖRBEREDELSEN FÖR MESSIAS

- ❑ Vår studie har visat oss att perioden fram till Jesu födelse har varit full av krig och oro. Vid den tid som Jesus skulle födas, fanns det två förhållanden som rådde i Mellanöstern. För det första hade det romerska kejsardömet förgjort alla mindre kungariket och fred rådde. För det andra, det mest utvecklade språket i världen, koine grek, hade blivit det officiella språket i Romarriket.
- ❑ Tempeldyrkan hade metodiskt införts i romerska kejsardömet. **Luk. 1:5-25**
- ❑ Romerska soldater och ett stabilt styre gjorde det möjligt för Jesus att födas, växa upp och tjäna i frihet tills det judiska ledarskapet förkastade honom och han blev ett offerlamm. **Luk. 2:1-14; Joh. 1:1-14; Matt. 26:1-5, 14-16, 47-50, 27:1-35**
- ❑ När Jesus hade uppstått hade hans lärjungar tillgång till alla länder inom det romerska riket, eftersom Jerusalem var en del av det. **Matt. 28:1-6, 16-20**

